

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

UYKUSUZ

30 OCAK ÇARŞAMBA
SAYI: 2019/05 No: 596
5 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.

MEB'in 20 bin sözleşmeli öğretmen alacağını duyurmasının ardından, KPSS'de yeterli puan alan binlerce öğretmen adayı sözlü mülakatlarda elendi. Elenenler arasında Türkiye 6'ncısı da var...

ABİ, SENİN AT
BİRİNCİ GELDİ AMA
MÜLAKATTA
ELEMİŞLER...

LAN, BURDA DA MI
BE!..

Nikolay'ın Çiftliği

EMRAH RBLAK

sene 1924

Amerikanın Santaklara kasabasında huzurlu yaşam süren Tomas Nikolay'ın hayatı bir maceraya doğru sürükleniyordu...

Vilbur arabasını Tomas'ın evine sürüyordu. Ne vardı bu adamın aklında?

Tomasların evinin biraz ilerisinde, görkemli bir ev vardı. Tomas'ın kalbi gümbür gümbür atıyor, hızlanan nefes alıp verisi yüzünden ciğerleri sisip sisip iniyor, midesine tatlı kramplar giriyor ve organları bu kafasına göre hareketleri gözünden, vücut sekronizasyonunu kaybetmiş olmanın baş dönmesini yaşıyordu...

Erbabuk kendini topladı. Vilbur... işte; Tomas'ın annesi Margaret her zamanki gibi bahçedeydi. Kocası öldüğünden beri kendini bahçe işlerine vermişti. Akşam olana kadar domatesti, biberdi fabalayıp dururdu manyak karı, diye düşündü Vilbur...

Sessizce süzülüp eve...

Eve girerken, artık kulakları da işitmez olmuştu. Bir gınlama vardı. Şu andan itibaren kontrolünü yitirmiş, arzularının esiri olmuş bir hayvandı, artık Vilo... Evet bir hayvan...

Tomas'ın yengesi Suzi ise hiç bir şeyden haberi olmadan banyo için hazırlanıyordu.

Eftlikte bunlar olurken, Tomas ise, tam gaz, katilin ayak izlerini takip ediyordu.

Ama b' yandan da arkadaşları rıfırdı düşünmeden edemiyordu. Şu anda bakın, nasıl da edemiyor...

Sandalyesinin bacağı kırılıp onunla bi güzel dövdüydü rıfırdı... Hahahahaha... Hey gidi günler... Yaşlandı lan...

Ha, Rıfırt yaşlı göstermezdi ama 24 yaşında manitacı vardı aabi herifin... Çok hızlıydı... O yüzden genç kaldı...

O, mala vururken, biz tarlada if gibi çalışıyoduk...

amamaan... stiret... neyse...

LAN?

Hooo!

Suydu buydu diye düşüncelere dalan Tomas izleri takip etmeyi tamamen unutmuş ve geçen zaman zarfında bayaa yol katetmişti...

Peki o sırada Tomas'ların evinde, yani Nikolayların çiftliğinde ne oluyordu? Vilbur neler yapıyordu?

AH, VILBUR... ÖDÜMÜ KOPARDIN HAYVAN...

ÇOK ÖZLEDİM LAN

Da ha fazla dayanacak hal yoktu Vilbur'un... İki sevgili sehvət dolu dudaklarını birbirine bastırarak ve dilleri de içlerinde, girdili çıktılı emdiler...

Hatta daha da ileri gitmek üzereydiler... Ama Suzi endişeliydi...

PEKİ YA TOMAS?

ONU DA YOLLADIM! ACELE ET AMA

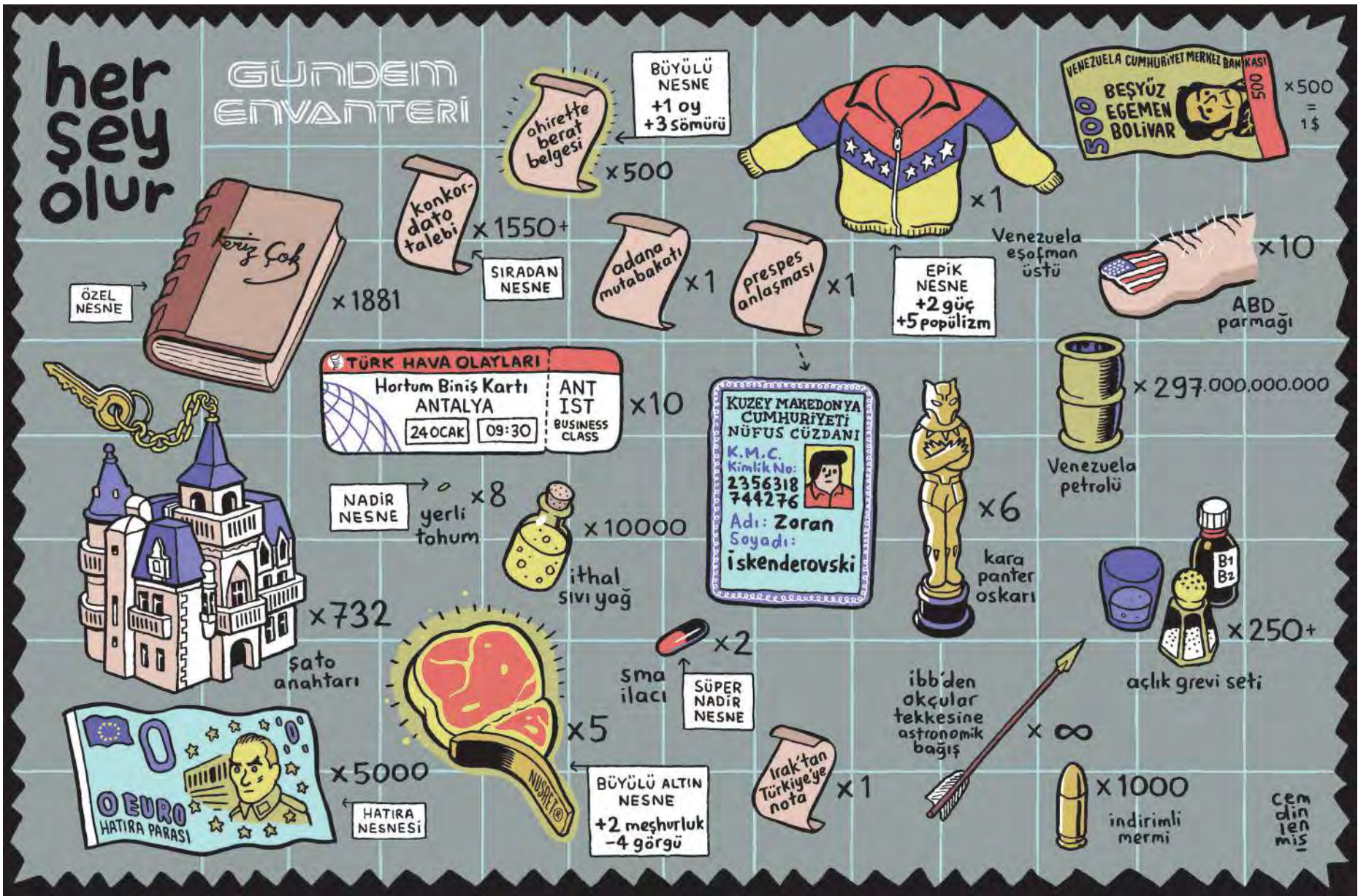

Tomas ise atı gerisin geri sürüyordu... Hava kararmaya başlamıştı... Artık izleri bulsa bile takip edemezdi...

Cesetin başına geri döndüğünde ise gece olmuştu bile... Rıfırt'ın cansız bedeni aynı şekilde yatıyordu... Ama? O da neydi? Rıfırt'ın gövdesinden bir kol eksikti...

@kaansezyum

Yapacakları muhalefet de bomboş. Kendi dillerini oluşturmaktan ve doğrulardan uzak. Hep ana partinin diliyle bişeylere çabılıyor gibiler.

● Kürt sorunu yoktu, şimdi hiç yok. Kimseyi görmezsek sorun olmaz dedi büyükler ve, kimse kimseyi görmemeye başladı. Göz görmeyince sorun ırak oluyor. Sonra sabah-tan akşama iskelelerde, otobüs duraklarında gelsin GBT.

● Sokaklar sakin. 2020'de yeni çıkan 'Kıç güvenlik yasası' sayesinde herkes kendini sağlama aldı. Sokakta 3 kişiden fazla toplanmalarda robot dronlardan oluşan güvenlik kuvvetleri artık otomatik olarak biber gazı sıkıp kalabalıkları dağıtıyor. Sonuçta kalabalıkta vatandaşımızın yürümesi de zor. O yüzden Türkiye'nin önünü biber gazıyla açıyoruz. Bir de GBT yapabilse şu dronlar...

Yıllar yalan

● Türkiye’de her şey çok iyi durumda. Tüm milletimiz tek bir milli irade etrafında şifalı göldeki balıklar gibi toplanmış durumda. Lütfen gölete ayaklarınızı sokmayınız.

● Muhalefet yok, çünkü gerek yok. Tüm ülke tek bir düşüncenin omurgasına bağlanan USB (hem de USB I) kablosundan alınan verilerle yönetiliyor. Muhalefet partileri kapandı, kendi kendilerini kapadılar.

● Dünyanın en büyük adalet sarayının üzerine daha büyük adalet sarayı yaparak ülkedeki tüm adaletsizliklere saraydan adalet dağıtılıyor. Malum form şeklinde yapılmış robotlar adalet sarayının üzerindeki sarayın balkonundan vatandaşlarda ayda bir sakinleştirici ve ufak kanun hükmünde kararname atıyor. Pıt pıt pıt atıyorlar valla.

● İş cinayetlerinin ve kazalarının, işçilerin aç kalmasının, zehirlenmesinin tamamen önüne geçildi. İşyerlerinde hayatlarını kaybeden işçiler yeni yasalarımız sayesinde artık öldükleri andan itibaren suçlu sayılıyor. İşçilerin tazminatlarını da aileler ödemek zorunda kalıyor. Böylece güçlü Türkiye daha da güçleniyor. Anlmitıd paavoooooooooh!

● Akkuyu nükleer santrali açılışında yaşanan ufak kaza sonucu birkaç bakan, vekil, vali ve yazı yazmayı –bilmeyen demeyelim de zor anımsayan diyelim- başbakan aşırı radyasyona maruz kalıp süper güçlere sahip oldular. Süper güçlere sahip bir bakan olayı protesto etmek isteyen halkın üzerine hamsi olup yağdı. Neyse ki kimsenin kılına en ufak bir zarar gelmedi. (Protestocuların organ kaybı, ufak tefek kırık dökük ya da yaralanmalarını zaten onları insandan saymadığımız için saymadık, ama bakanlarımız ve vekillerimiz hala hayatta, sağlıklı bir şekilde ışımaya devam ediyorlar)

● Muhtarlık sisteminden megamuhtarlık sistemine tümevarım yöntemiyle geçildi. Mega Bey'in klonları muhtarlıklara dağıtıldı. Şimdilerde 'Mega Saray' olarak bilinen ortamda haftada bir kendi klonlarıyla görüşen amirimiz, bir sonraki aşamanın valilerde olduğunu, ülkenin en çok klona ihtiyacı olduğunu belirtti. Klon klon üstü sanki padişah büstü.

● Hrant Dink davasında suçlu bulundu. Hrant'ın delik ayakkabısıymış.Yapımda emeği geçen herkes çeşitli rütbe-lerle ödüllendirildi.

● Marmaray 6'da yaşanan bir kaza sonucu, Marmaray 6, betonla kaplandı. Zaten boğazda toplam 5 köprü olduğu için bu çok da yadırganmadı. Sonuçta beton dökmek bizde köklü bir gelenek. Bastık betonu, madencilerin üzerine basarcasına.

● 2020 yılına geldiğimiz şu dakikalarda yeni yıl haberleri-
ne basın yasağı getirildi.Yerli internetimiz 'Köynet' saye-
sinde elalemin internetine, bilgisine ihtiyacımız kalmadı.
Kendi bilgimizi kendimiz üretmeye başladık. Köy bilgisi,
gezen bilgi ve organik bilgi üretiminde önümüzdeki 50
yılıda dünya standartlarını aşacağız.

● Her evde 5 çocuk var. Çoğu da vasıfsız işçilik yapıyor. Eğitim sistemi son 10 yılda toplam 66,6 kere değişerek tüm okulları ve üniversiteleri İmam Http sistemine geçirdik. İnanan, sorgulamayan bir nesille yepyeni Türkiye pırıl pırıl parlıyor, Avrupalılar bizi çekemiyor. Bu arada Diyo artık bütçenin 1/3'ünü alıyor. Altlarına Passat mı çekselerdi yani?

● Gelişmiş tarım politikalarımız sayesinde artık tarım yapacak topraklarımızı bile yurt dışından ithal eder konuma geldik. Ülkece tarım ülkesi olmaktansa ucuz işgücünün zirve yaptığı, iş güvenliğinin kimse tarafından takılmadığı, kötünün ve yalışın resmi olarak da cezalandırılmadığı, insanların günah işleme hakkına saygılı, yepyeni bir ahlak anlayışına sahip bir toplumla tüm dünyaya korku salmaya başladık.

- Gelecek çok güzel, siz de çöksenize.

Merhaba.

Bundan yıllar önce de bir keresinde Özlem'im bana, "sen pandomimciye benziyorsun" dedi. Öyle durup dururken. "Pandomimciye mi benziyorum" dedim. "Evet" dedi, "pandomimciye benziyorsun". "Bu nereden çıktı ya şimdi" dedim. "Ne bileyim, pandomimciye benziyorsun sen" dedi, "sıfat olarak, uzaktan biri görse pandomimci der senin için" dedi. Dedim "ben pandomimciye benzemek istemiyorum, ne yapsam ki acaba" dedim. "Valla bilmiyorum ama acayip bir şekilde pandomimciye benziyorsun sen" dedi. "O zaman" dedim "şöyle yapalım, ben pandomime başlayayım madem, pandomimci olayım, eğer pandomimci olursam pandomimciye benzemem, çünkü eğer bir şey zaten o şeyse, o şeye benzemez, Messi için futbolcuya benziyor diyebilir misin, diyemezsin, gülerler insana" dedim. Süper bir açıklama yaptım. Hayır yani pandomimciye benzemek ne demek. Pandomime ilğim bile yok benim. Süper sanat tamam ama, olmadı yani bende pandomim. Çünkü yani bir şey olmayınca da olmuyor. Başladım pandomim çalışmaya. Kısa sürede kendimi geliştirdim ve pandomimci oldum. Bayağı, Bahariye Caddesi'nde sokak pandomimi yapmaya başladım. Üç beş yolumu da buluyordum. En çok da sümküklü çocuk canlandırmam sevilirdi. Ve bu arada pandomimciye de benzemiyordum artık. Bir gün yine Bahariye Caddesi'nde yaptım şovumu, mayışı sayıyorum, o anda bir aydınlanma geldi. Dedim ya ben napıyorum, pandomimciye benzememek için pandomimci oldum, böyle saçma bir şey olabilir mi, benim başka türlü bir hayat planım var, pandomimci olmak ne demek dedim, o anda bıraktım pandomimi. Varsın pandomimciye benzeyeyim, tek derdim de bu olsun dedim. Eve gittim. Kapı Özlem açtı. Beni karşısında görür görmez, "sen pandomimi mi bıraktın" dedi. Dedim "nereden anladın". "Pandomimciye benziyorsun yine çünkü" dedi. Dedim "evet, bıraktım pandomimi". Aradan yıllar geçti ve benim pandomimciye benzemediğim tek bir gün bile yok şimdi. Bu bir lanet gibi bir şey. Fakat yapacak da bir şey yok. Keşke sihirbaz benzeseydim pandomimciye benzeyeceğime, o da var.

Geçenlerde de çok saçma bir şey oldu. Bir arkadaşla birlikte Aslı Gibidir'in galasına gittik. Film sonrası fuayede Rahşan Gülşan'ı gördüm. Oturuyordu öyle. Nedense heyecanlandım. Dedim "merhaba". "Merhaba" dedi. Dedim ki "beklerim". "Tam olarak nereye beklersiniz" dedi. İyice heyecanlandım. "Şu anda kesinleşmiş bir şey yok ama kesinleştiği zaman kesinlikle beklerim" dedim. Battıkça batıyorum. Arkadaşım dürttü beni, "oğlum" dedi "napıyorsun sen, Rahşan hanımın çekim alanına mı kapıldın" dedi. Dedim "yani çekim alanına kapılmak değil de, bu kadın da beklenir be" dedim. Bu arada bütün bu muhabbet, Rahşan hanımın tam da gözünün önünde cereyan ediyor. "O oldu, iyi günler" dedim sonra Rahşan hanıma. Ayrılrken de, "gelirsiniz değil mi, bekleyeceğim çünkü" dedim. "Gelirim tabii" dedi, "madem bu kadar bekliyorsunuz". Sonra biz oradan ayrıldık. Bu arada Rahşan hanım hiç yerinden kalkmadı. Her şey çok saçma gelişti ama bir şey söyleyeyim mi, ben şu anda bile bekliyorum Rahşan hanımı. Keşke gelse. "O kadar bekledin, ben de geldim işte" dese. Rahşan hanımın açısından düşünüyorum, onun için çok daha zor her şey. Bir adam var, bekliyor, gitmesen olmaz, söz verdin çünkü, ayıp olur, ayıp olur da, aga nereye bekliyor bu adam, neye bekliyor, vallaha büyük çile düşününce Rahşan hanım için. Ne bile-

yim, 14 Şubat'ta BKM Mutfak Çarşı'da oyunum var mesela, oraya bekleyeyim ben sizi. Olmaz mı Rahşan hanım. Yani gelirsiniz çok sevinirim. Gerçekten çok mutlu olurum. Çünkü ben hiç kimseyi sizi beklediğim gibi beklemedim bugüne kadar. Her şey çok saçma ve birden bire gelişti ama durumlar bu. Bekliyorum. Umarım gelirsiniz. Görüşmek üzere.

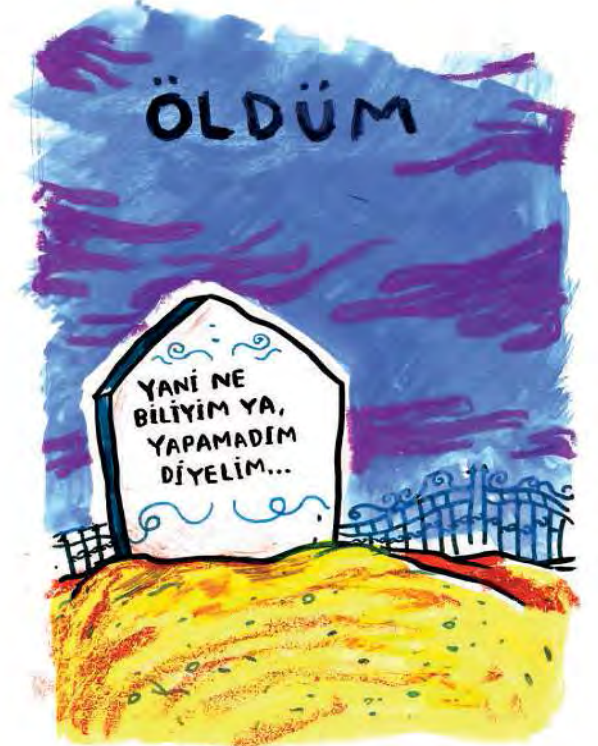
Geçenlerde de Cihan-gir'deydim, yürüyordum bir yere doğru, önümden bir kadın geçti. İngilizce konuşuyordu. Ben de eğer biri İngilizce konuşursa dikkat kesiliyorum. Anlamaya çalışıyorum. Hep böyle bir yerinden yakalıyorum, muhabbeti hiçbir zaman tam anlayamıyorum. Neyse ki bu defa kadın muhabbeti çok uzatmadı, sadece tek bir cümle söyledi, "wrong shoes to wear here" dedi. Yanındaki kişi cevap vermedi. Kadın "burada giymek için yanlış ayakkabıları tercih etmişim" gibi bir şey söyledi, karşısındaki kişi cevap vermedi. Ve ben böylelikle ömrümden ilk defa, dışarıda dönen İngilizce bir muhabbeti bütünü ile anlayabildim. Bu benim için resmen bir dönüm noktası artık. Önemli bir aşama. İngilizce'yi ilerletme yolunda gelmiş olduğum süperonik bir adım. Hey yavrum hey. Resmen.

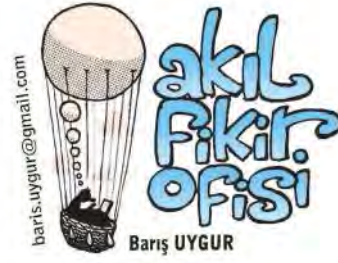
Ve bu arada İstanbul'un Kuşları geliyor. Detaylı duygularımı önümüzdeki hafta yazarım.

Hoşça kal.

"HEY"

1 Şubat Cuma / Taksim Cemiyet / Saat: 20.30 / bilgi: 0212 243 26 45
2 Şubat Cumartesi / Kadıköy Kılıçık / Saat: 21.00 / bilgi: 0538 399 39 12

● Yargılama sonrası vereceği kararı duruşmadan önce evde yazıp mahkeme flash disk'te getiren hâkimler olduğunu biliyor muydunuz? Yani abimiz kararını çoktan vermiş, savunma avukatları o saatten sonra en sağlam delili sunsalar nafile. Tabii böyle yargıya da themis yerine dionysos heykeli yakışır ya ayrı mesele. Ha bu nereden mi? Tam bilemiyorum, uzakta, Asya'da bir ülke olsa gerek.

● İnternette son hayatımız renklenecek, yüz değil bin çiçek açacak, bin değil milyon fikir yarışacaktı. Ama döndük dolaştık, üçüncü yol düşünülmemeyen, iki kutuplu bir düşünce evrenine vardık. Bilmiyorum, belki bu teknolojilerin temelinde her şeyin ya 0 ya da 1'lerden oluşması nedeniyle, resmen teknik tabirle "binary" bir düşünce evrenine zorlanıyoruz.

● Alın Venezuela: Maduro'nun savunulacak yanı yok. Ama bizimkiyle kanka olduğu için değil, gerçekten adamın savunulacak hemen hiçbir yanı yok. Bakın Chavez'in yine biraz vardı ama bunun yok. Hiç mi yok? Vallahi yok billahi yok. E peki bunun savunulacak yanı yok da, Chavez'den önce Venezuela'yı olabilecek en ahlaksız şekilde yönetmiş, zengin fakir ayrımını dünyada görülmemiş seviyelere çıkarmış, çörekledikleri petrol zenginliğinden halka zıknır bile koklatmamış heriflerin savunulacak yanı var mı? Vallaha onların da yok. Zaten kim ne derse desin, o dangozlara olan birikmiş öfke yıllarca Chavez'i tuttu koltuğunda, devirmeye kalktılar yine olmadı. Bir de utanmadan "o zaman kişi başına düşen milli gelir daha yüksekti" diye kuntzlik yapıyorlar. Yahu on kişiyiz; birinin yüz lirası var, dokuzumuzun hiç parası yok, kişi başına düşen milli gelir on lira oluyor. Bir şekilde her birimizin beşer lirası olsa hepimizin az çok parası oluyor ama herifçiğolu oradan "kişi başına düşen milli gelir azaldı" diye ünlüyor. (Aynısını bütün dünya için yapıyorlar. Alın kapitalizmin kalesi Amerika Birleşik Devletleri: Bakıyorsun, ortalama insanın maaşı reel olarak üç kat azalmış, Amerikan halkı resmen otuz yılda üç kat fakirleşmiş ama kişi başı düşen milli gelir arttı ya, vur patlasın çal oynasın. Aradan geçen zamanda zenginleşenler sadece yüzde birlik bir kesim. Ama oradaki kardeşlerimizin çoğu biraz keriz olduklarından bu fakirleşmeleri göçmenler yüzünden oldu falan zannediyorlar ve günün birinde o çok zengin yüzde birden biri olma hayaliyle yaşamaya devam ediyorlar.)

● Ama nedir, konumuz Venezuela ve ya herro ya merrocu yeni dünya yaklaşımı. Arkadaş Venezuela'da ne Maduro'cu ne de eski rejim destekçisi olmayan kimse yok mu? Koskoca ülkede irili ufaklı hem önceden hem şimdi baskı altında yaşayan bir sürü grup var. Solcusu, anarşisti, troçkisti, sosyal demokrati, liberal demokrati, dünya kadar insan her iki rejime de karşı ama hep beraber üçüncü bir yol yokmuş gibi yapmaya devam ediyoruz. Ama bunları dile getirince "E ne yapsın, insanlar aklıktan ölsün mü? Hele bir dış destekli neo-liberal diktatörlük kurulsun da ondan sonrasına bakalız," diyorlar. Herkes de net bir onay mekanizması, sanırsın ki Langley'de masada ABD'nin operasyon planını onaylayacak ya da reddedecekler, Kemal Tahir'in Çorumlu kasaba esnafı karakteri gibi ya "Ulan iyi, ulan aferin," ya da "Yok, beğenmedim," diyorlar. Netflix dizisi çünkü bu, puan veriyoruz. Bir yandan da zaten neden böyle saflaşmayalım? Kendi ülkemizde de aynı şeyi yapmıyor muyuz ve aslında bu ikili düşünmenin sebebi de aslen kendi ülkemizdeki saflara göre tutum almak değil mi?

● 2000'lerin başına kadar, hayatı boyunca bırakın Edirne'yi, Edirnekapi'dan dışarı çıkmamış bir alay insandan Avrupa'nın, Amerika'nın ne kadar da medeni, ne kadar da ileri, ne kadar da ne kadar olduğunu dinleye dinleye bir hâl oldum. Tutun ki sordunuz "Abi o kadar anlatıyorsun da ne zaman gittin Kaliforniya'ya?" diye, ya dayıları gitmişti, ya amcağulları yıllardır oradaydı. Son on yıldır ise yine Edirnekapi'nin ötesine geçmemiş adamlardan "Yunanistan aç aç," "Amerika batıyor," "Kanada'nın götü tuttu," diye yorumlar dinliyorum. Kaynaklar tabii yine amcağolu, görünce, kayınço falan. Ha elbette söylentilerin "Abi buralar çok kötü, millet kıcından soluyor, Alman'ı, Kanadalı'sı aklıktan ölüyor," diyen kaynakları da yok değil. Sanırsın ki herifçiğollu Kanada'ya sürmüşler de izin vermedikleri için dönemiyor. Ha tabii dünyaya sınıf yerine at gözlüğüyle bakıldığı zaman, ezmenin ve ezilmenin memleketi olmadığı da görülemiyor. Ha kimisinde az kimisinde çok ve hepsinde de farklı şekillerde.

● Adamın yere bakanından, suyun yavaş akanından kork! Kıya yere yakın olandan korkacaksın! Bir yemem diyenden kork, bir oturmam diyenden! Kork nisanın beşinden, öküzü ayırır eşinden! Bunlar aklıma gelen ilk atasözleri. Düşünürsek bizim atalar biraz tırsak mıymış ne?

● Şaka maka orta ve üst sınıf için askerlik kalktı gibi bir şey. Biz eskiden ne yaparız da askerlikten yırtarız diye düşünür taşınır, bedelli bekler, en sonunda da sıkılıp şan ve şeref dolu 550 gün askerlik yapardık. Şimdi herkes bedelli ücretini nasıl denkleştireceğinin derdinde. Çoğu da "Ben bu şekilde silahlı kuvvetlere daha faydalı olacağım, askere gitmemem daha iyi," diyor. Hayır gitmeyin, ben zorunlu zorunsuz askerliğe karşı bir insanım ama, askere gitmiyor olmayı da bu şekilde paketlemeyin isterseniz. Ama duygusal ama parasal ama kültürel nedenlerden toplumun büyük kesimi için askerlik hâlâ zorunlu ve onlar da gitmesin yerine "ay onlar gitsin de ben gitmeyeyim," diyorsanız o iş biraz sorunlu.

ve SİNEM

mesleklerle inanmıyor.

Ben daha öğrenciyim.
eihan kılıç

"Şimdi sen, aşk mücadelesi değil, mücadele aşkı içindeşin." - Peyami Safa, "Yalnızız" romanından

● Egemen kültürün yalakaları mesailerini yapadursunlar, ben emperyalist İngiltere'nin şehrimi işgal ettiği için özür dilemesini bekliyorum. Yasal hakkımız nedir, dava açılabilir mi, meraklısı paslaşsın. Geldikleri gibi giden kraliçe çocuklarına dar edelim Asya'yı, Ortadoğu'yu...

● Yalnız, Adem Babamız direkt yetişkin olarak yaratıldı. İnsanlık olarak, çocukluğunu yaşayamamış bir atanın devamıyız. Sakin dibinde bu olmasın karmaşaların?

● Çocukken tuhaf huylarımdan biri de, ay çekirdeklerini tek tek çitlemeyip, biriktirerek toplu halde yemekti! Öyle daha zevkli oluyordu. Yıllar sonra bu huymu anlattığım Mehmet Çağçağ üstadımız, bu acayip sabrın resmedildiği bir karikatür çizcekti. Tefrika okumak, çekirdekleri toplu halde yemeye benziyor. Yemin ederim, aynı zevk! "Tefrika..." Adı bile büyüleyici. Üstelik "Afrika" ile tam kafiye! (Beşiktaş'ın Nijeryalı futbolcusu Ammokachi için yazdığım şiirden: "Dönsede memlekete gidişlerin tefrikaya/ selamımız bakidir Afrika'ya") Girişgâh uzamasın, o güzelim konudan mahrum kalmayalım: Orta Malı... Tefrikanın adı bu. Yazarı merhum Selahattin Enis. Bu köşede "Zaniyeler" adlı muhteşem tefrika-romanından ve kısaca hayat hikâyesinden bahsetmişim. Orta Malı da aynı muhteşemliği hıfzeden bir yapıt. 1926'da Son Saat gazetesinde tefrika edilen Orta Malı, 1. Dünya ve Kurtuluş Savaşları'nın ardından hala imparatorlukla cumhuriyet arasında sıkışmış İstanbul'da zenginlerle yoksulların eşitsiz yaşamlarını güzel bir kadına yönelen arzu üzerinden

anlatıyor. O güzel kadın Fikriye. 1920'ler İstanbul'unun fettan kenar mahalle güzeli Fikriye, nasıl kibar fahişe Şadan'a dönüşüyor, nasıl "Orta Malı" oluyor? İşte romanın sergüzeştî bu. İçimizden biri olan Fikriye, kaçınılmaz (ve zaten çok da kaçınılmadığı) kaderine doğru yürürken okuyucuyu hayatına girip çıkan onlarca enteresan tipte tanıştırıyor. Aşşabı gıcırdayan köhne evlerden, mermer merdivenli köşklere; yerin altına inilerek girilen tezgâh meyhanelerinden, sadece kadınların yaşadığı ve erkek cinsinin giremediği orijinal yalılara kadar, kadim şehri romanı için bir sosyal laboratuvar gibi çalıştırmış Selahattin Enis. Enis'in kalemi, görüp duyumsadıklarını kağıda "Bir mutlak zihinle" aktarmayı başaran kamera adeta. El âlemin çarpıcı TV dizileri içerdiği, bir asır önceden kaleme almış bir beyinden bahsediyorum, lütfen dikkat buyurunuz! Gün gün okuduğumda giderek bağlandığım roman, bütünü düşündüğünde de bir dönemin (belki de her dönemin) insan malzemesinin dürüst ve çarpıcı röntgeni. Günlük tefrika gerilimini düşürmeden bir edebiyat eseri üretebilmek de, Selahattin Enis'in ustalığının bir diğer remizliKoç Üniversitesi Yayınları tarafından 2017 yılında günümüz diline çevrilerek (ve Latin harflerine ilk kez aktarılarak) yayınlanmış Orta Malı. Hem kitap şeklinde hem de tefrikalara ayrılmış sayfalar halinde, nasıl isterseniz öyle okursunuz. Tabii ki sayfaları okudum ben! Aynı olmasına karşın, aklım okumadığım kitap biçiminde kaldı. Yani, eş zamanlı okuma yapan çiftler için çok

uygun bir kitap, iki seçenek birlikte. Emegi geçenleri kalpten kutlarım.Zevk yolunun çilekeşleri, âlemciler ve yancıları, gündüzden kocasının rakı bardağını incir yaprağı ile parlatan kadınlar, mesir macununu parmağıyla emdikten sonra neşeden sakalı titreyerek eve giden adamlar, gizli ihtiraslar, günah tutkunları, Buda'nın "fildişinden daha keskin" dediği cinsel arzular, bu arzuları ustaca nakde çevirenler, üflediği neyle yoldan geçenleri, yerine mihlayıp sersem eden Neyzen gibi yolundan dönmeyenler, yolunu saşırıanlar, yoldan çoktan çıkanlar, hepsi burada!Aziz meslektaşım Selahaddin Enis, nur içinde yatınız, tefrikanızı eşsiz zevkle okudum...

● "Hiçbir şeyde gözüm yok, sen yanımda ol yeter" diyosun ama, varmış ya işte gözün! Ne, "Kapkaranlık odama mehtap gibi dol yeter" mi? Fakat az şey midir bu istek, hani kalenderdin yav? Efendim, "Çaresiz dertlerimin çaresini bul yeter" mi?! Daha ne isteyecektin, anlamadım ki, her şeyde gözün varmış meğerse senin!!

● Kocaman da adamdım, hayatımın en doğru lafını bir çocuktan duyuydum: "Sabır, kutsaldır..." Hem sabretmiyorsun da n'oluyor, zaman niye sana uysun da telaş etsin? Rasyonel değil!

● "Abilify" korkunç bir ilaç. Depresyon tedavisinde kullanılan bu ilaç, bizzat depresyon sebebi. Kullandım da biliyorum, uğursuz 15 Temmuz darbe girişiminin haftasında Bodrum'da gittiğim trango bir doktor yazdı, yarım yıllıma dalgalandırdı

mel'un Abilify. "Kişiden kişiye değişir" falan demeyin, olmaz olsun böyle ilaç. Olmaz ilaç sine-i sad pareme!

● Rahmetli Semiha Berksoy, ilerlemiş yaşlarında bile "La sesi vermekle" övünürmüş. En zoru diye mi bilmem, müzikten anlamam. Lakin "La" benim de en sevdiğim ses, hem zaten güzel hem de kızım Lale'nin la'sı...

● Türk işi çelişki: Ya midye bozuktu veya mide zaten bozuktu!

● Yıllar önce, Antakya sınır kapısının komutanını gece yarısı uyandırıyorlar. Motosiklet rallisi için gelenlerden birinde vize yok! Vizesiz adam da bir prens, Afrika ülkelerinden Gabon'un prensi. Komutan apar topar geliyor, "Nerde prens?" diye soruyor. Harley Davidson'un gidonuna uzanmış adamı gösteriyorlar, komutan şöyle diyor:

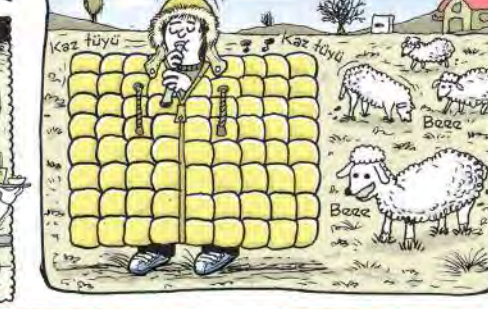
- Bu mu prens? Bundan olsa olsa çokoprens olur ulan!!!

● Uyuyan insanla konuşmağa çalışan bi biz miyiz yoksa bu deniyoluk evrensel mi?

● Askeri gazinoda demlenirken, babam ve arkadaşları "Bu gece son gecemiz/Acı günler yakında" şarkısı çalınırken, şarkının "At kadehi elinden/Bin parçaya bölünsün" kısmında, hakikaten de ellerindeki kadehleri toplu halde ve aynı zamanda yere atarak bin parça ederlerdi. Bizde plağı da vardı o şarkının. Behiye Aksoy söylerdi...

● Uykusuz Kumpanya; 12 Şubat salı Ankara, 13 Şubat çarşamba Eskişehir'de. İkisi de İf Performance Hall'de, başlangıç saatleri 21.00. (Kumpanya komedyenleri: Alpay Erdem, Emrah Ablak, Vedat Özdemiroğlu)

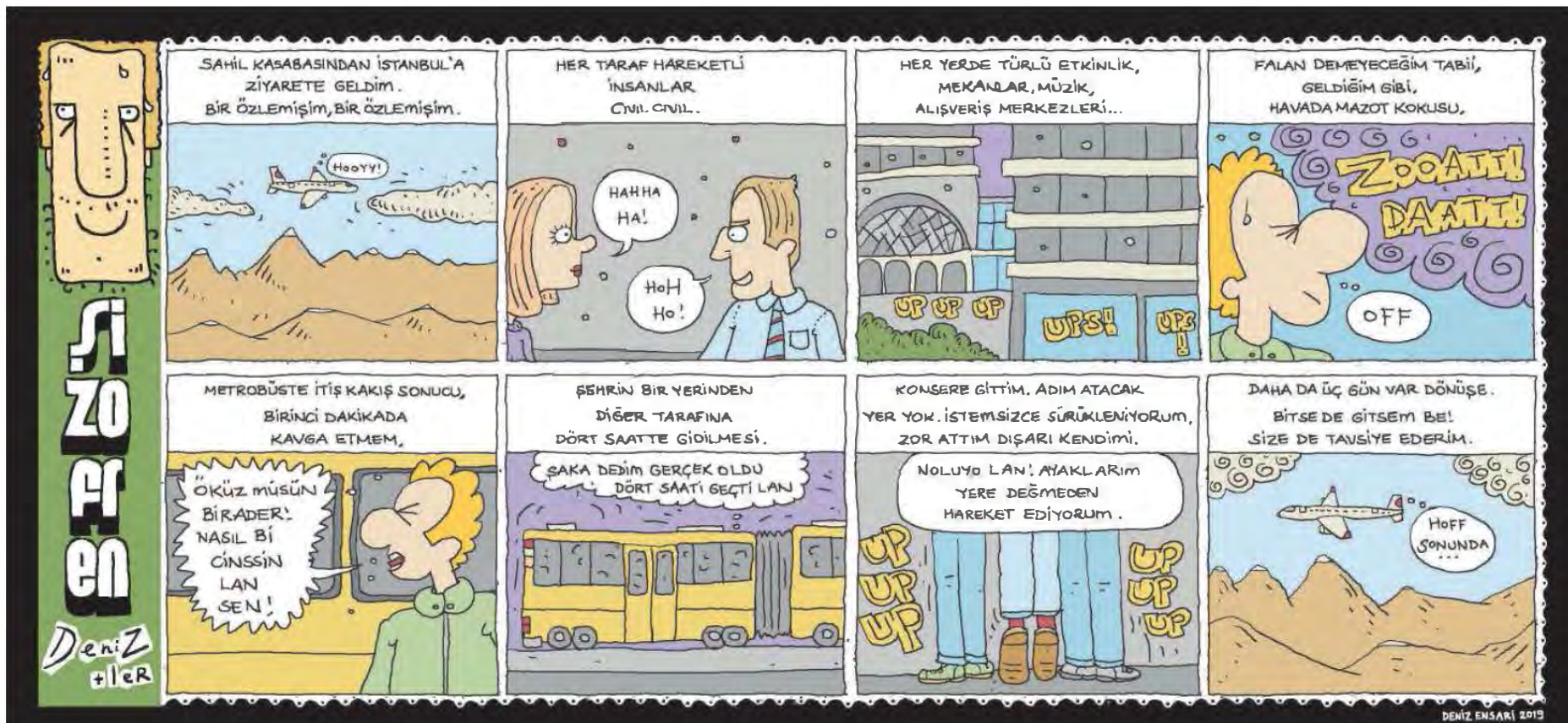
Mustafa Satıcı

YİĞİT ÖZGÜR

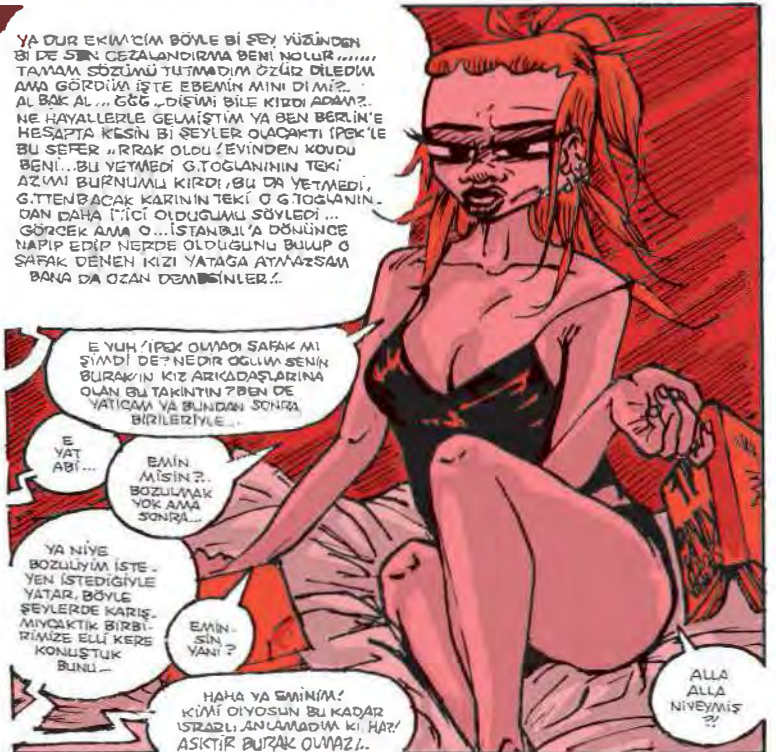

MERT DOLAPÇIOĞLU

Çarpışma İpek & burak

yazar: gizer oky

Devamı edecektir

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Bana yaşadığı kentin kumunu gönderen/ Bir sevgilim vardı/ Bense merak ederdim hep oranın rüzgârını"

Gülten Akın

"İNDRA"/"KIYAMET"LE OYNAŞMALAR

Hiç görmediğim, tasavvur dahi etmediğim(yirmibeş yıldır buradayım, burada her türlüünü vaki) anormallikte, şiddette(altmış yetmiş tane abartılı B tipi korku filmine rahat rahat yetip artacak derece) sabahlara kadar bila fasıla çatır çutur çakan şimşekler. Tutam tutam, hevenk hevenk. Şimşek şelaleleri. (Tesla'nın atölyesivari bir hava) Bir parça olsun uyuyabilmek için kara uyku gözlüğü takmak zorunda kaldım. Ki ona rağmen bir kısmı gözlüğü mözlüğü de delip geçiyordu. (buna benzer tuhaflıkta bir şeye en son "İndependenta" tankerinin patlamasında rastlamıştım: gece yarısı --saat üç mü neydi-- çalışıyordum, birden ortalık aynen güneşli bir öğlen üstü gibi aydınlanmıştı, kalkıp camdan baktım, gemiler ayan beyan görünüyordu--"buraya kadarmış" dünya bitti gitti, bir meteor falan çarptı sanmıştım--o çok kısa beş on saniye süren kıyamet; "kıyamet'e şahit olma" duygusunu hatırlıyorum ama; şaşırtıcıydı; insan kişisel meselelerinde olduğu derece üzülüyor; Sadece bir tür hüznün: "elle gelen düşün bayram" boşa denmemiş herhalde) Bir ses'den çok daha fazla bir şey olan; camları, eşyaları insanın içini dışını zangır zangır sarsan gök gürültüleri. Uçuşan palmye kabukları. Kopup düşen turunçlar. Yağmur kıyamet. Oluk oluk. Hepsi de güya en, en, en çok sevdiğim şeyler. (şimşek, gökgürültüsü, fırtına mirtına--yazıp duruyorum burada biteviye) Başlangıcında yattığım yerden sarhoş edici bir mutlulukla sırtırtırken sırtırtırken... Şaka derken, o öbür diğeri oldu. İşte. Perperişan; Sabahlara kadar sıkı dayak yemiş gibi kalktım yataktan. (en sevdiklerin tarafından hem --Refik Halit, Sait Faik, Orhan Veli, Ahmet Haşim, Gandi... ortalarına almış tekme tokat-- Devam etti gün boyu. Aynı şekil. (eve bir yerlerden sular da girmedi değil, rezillik, kepezelik uğraştım durdum)

Yalnız. Bir dakika: Sadece ben sevmiyorum, (saplantılı demeyin) koskoca Hint milletinin (bir milyar, dört yüzbin şu an itibarıyla nüfus) şimşekli, yağmurlu

Gülten Akın 1933-2015

Gayrı kabil i kıyas. Eski dilde. Ne derece seviliyor artık varın hesab edin. Az kalabalık değiliz, yani biz.

(Yazabilsem ben de naçizane bir ilahi...)

FIRTINA ERTESİ

Karaoğlan/Karaalioğlu parkı. İkinci. Sanki hiç öyle bir şey olmamış. Olmamış da. Bana öyle gelmiş. (bir filmde görmüş olsam daha çok hatırlardım) Hiçbir iz yok. Günlük güneşlik. Unuttum hepsini. Pırıl pırıl.

Bir yaz gününün aynısı. Tıpkısı. Sanki yaz günü

çekilmiş Antalya filmi üç boyutlu olarak ısıtma sistemi bozuk buz gibi bir salonda izliyoruz. Görüntü aynı ama. Atkımı düzeltip sıkılaştırıyorum. Çitlenbik ağacı: Duruyor. Neyse. Maaşallah. Uçmamış. (falezlerin ucundan denize doğru sarkıyor) Aşıklar çok çok eskiden de altında buluşur, "beni reddedersen ağacın yanı başından atlarım haa" falan filan diyerekten tehdit ederlermiş gönülsüz davranan tarafı. Öyle yazıyor. Çaput bağlayanlar var hâlâ. Sembol ağaç. "Aşıklar Ağacı" Çıplak hali Çin resimlerindeki o ağaçlara benziyor. Sert sert, biraz sinirli, nevroitik bir edayla bir çırpıda çizilmiş çizgiler. (Van Gogh'un da var o şekil ağaçları--

ağaç deyince; ağaçların en büyük ressamı Camille Corot'un kiler hele hele, meraklısı incelemeli) Bu ağaç için yazılmış eski bir şiir de, yanına çakılı o levhanın üzerinde. Çok hoş. Tekrar tekrar

okuyorum her geçişimde. Çoktan rahmetli olmuş şair amca, "Beni hatırladın mı?" diye sorarak başlıyor ağaca. (yazdığında en az bir seksenbeş'i olmalı) "Hatırladın mı beni? Yetmiş sene evvelini/ Arkamıza gurubu alarak/ Resim çektiirdiğimiz(...) günleri? "Görüyorum,/ Kökün hâlâ toprakta/ Gövden boşlukta/ Farkındayım,/ Sen de yaşam savaşı/ Veriyorsun benim gibi"

Çitlenbik şiiri şairi Tarık Akıltopu (Antalya'nın ilk mimarı)

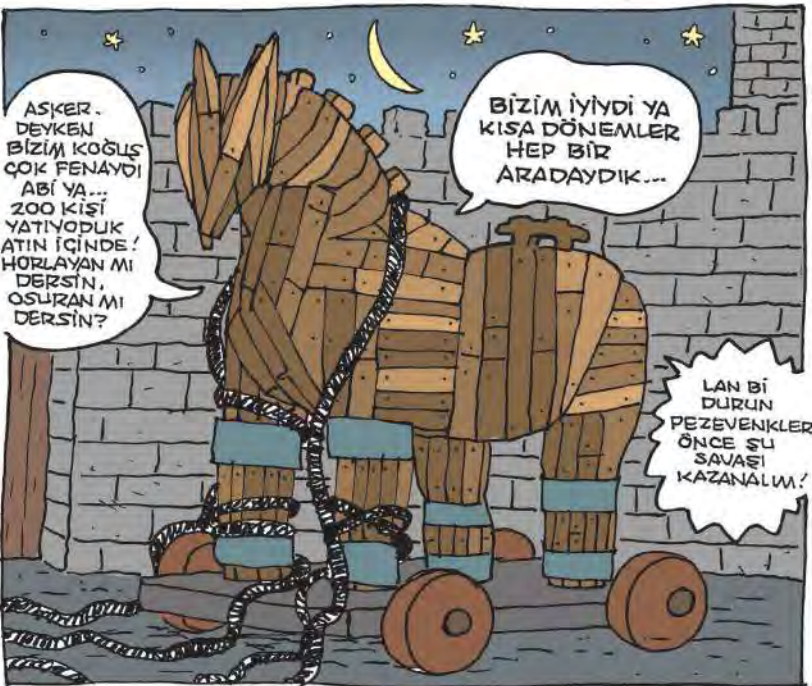

Tanrı İndra ve Varuna

Fransız ressam Camille Corot 1796-1875

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

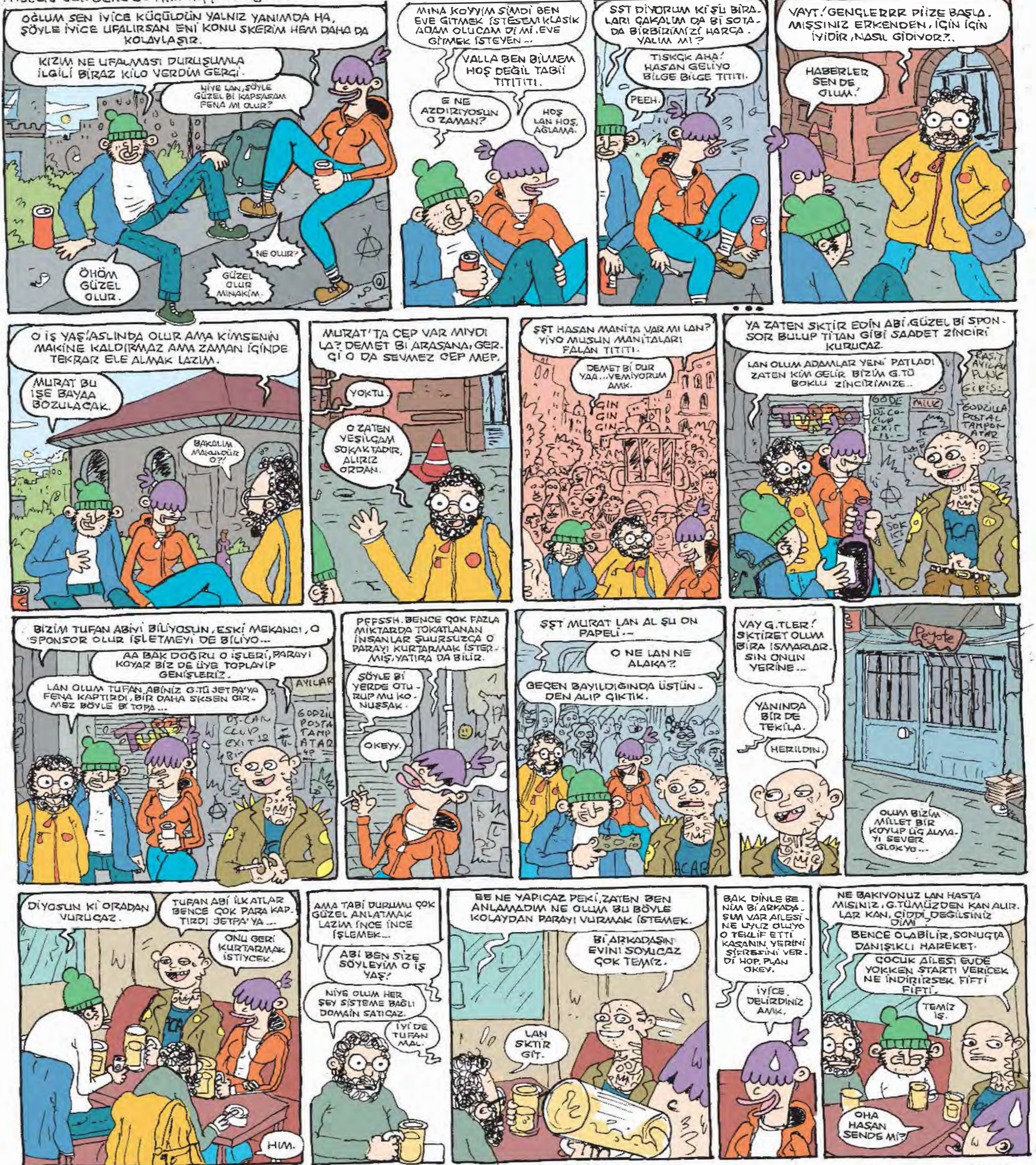

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

Macera adı: Sene 99 itlik köpeklik gırla 2

???

**"kendimi
durduracak
değilim"**
Fırat Budacı

karşısında sinsiliği çaresizliğe dönüşürken, şoför mahallinden hiç de hoş olmayan bir teklif aldı: "Buyur şu sandıkta oturuver." Yaygın sırt ağrılarıyla nam salmış bir şehirli olan Fırat, öndeki yolcu koltuğunun arkasına yerleştirilmiş sandığa bakıp üç saatlik yolculuğun nasıl geçeceğini düşünürken, aynı anda Fırat'a bakan şoför, "Gözlük sandığı beğenmedi, kendi bilir," diye düşünüyordu. Yerine oturduğunda yağsız kalçasını birer diken gibi delerek sandığa saplanan kemikleri yüzünden canı çok sıkıldı Fırat'ın. Kalçasındaki kemiklerden başlayan bu acı, bütün omurgası boyunca sıkıntı verici bir ağrıya dönüşerek boynuna kadar ilerleyecekti. İlk beş dakika sonunda, şoföre fıtık ameliyatı olduğu yalanını söylemeyi ve böylelikle kalçası hacimli, sırtı sağlam bir Akçaylıyla yer değiştirmeyi düşündüysede eyleme geçmeyi başaramadı. Onun yerine köyün akıllısı gibi yudum yudum içtiği, onu üç saat boyunca sandığa mahkûm edecek çaya lanet etti. Böylece Fırat, kendini akıllı sandığı anlarda aslında hazin bir yolculuğun eşliğindedir.

Yüzü, minibüsteki yolculara dönük oturduğundan bir süre sonra sırt ağrılarını unuttu. Yaklaşık 40 santim uzağındaki taburede oturan kasketli adam dâhil, herkese uzun uzun ve rahatça bakmasına rağmen, hiç kimsenin dönüp ona bakmaması hoşuna gitmişti. Böyle bir fırsat bulmuşken bakmalara doymadı. Şehirli insanlara bu mesafeden, bu kadar uzun bakamamanın acısını çıkarıyordu adeta.

MINİBÜSTE BİR HUZURSUZ

Sinsiliğinin bedelini ağır ödedi Fırat. Antalya'ya gidecek minibüs geldiğinde bütün yolcular koşarken yerinden kalkmamış, kalkışa daha beş dakika varken yaşanan bu telaşı küçümseyerek çayını içmeye devam etmişti. Tam kalkış saatinde kendinden emin tavırlarla minibüsten içeri adım attığında, bütün koltukları ve koltuk aralarına konan tabureleri doldurmaktan memnun Akçay köylüleriyle karşılaştı. Beş dakikada minibüsün içinde kurulan bu boşluksuz dizayn

Minibüste ikisi taburede olmak üzere tam 7 tane kasketli adam vardı. Sanki akrabaymış gibi herkes birbirine benziyordu. Kasketsizleri kasketlilerden ayıran sadece kasketlerinin olmamasıydı. Kadınlar da kasket taksalar minibüsün tek bir kişinin kopyalarıyla dolu olduğu iddia edilebilirdi. Minibüste farklı olan tek kişi sol arkada oturan bir kadındı. Fırat, bulunduğu yerden sadece burnundan yukarısını görebiliyordu ama gözlerine bakılırsa çok güzel olmalıydı bu kadın. Hayalinde kadının yüzünü tamamlamaya çalıştı. Yüz bittiğinde, aşağılara devam edip boynu, göğüsleri, göbeği ve bacakları da tamamlayarak, dünyanın en güzel kadını yarattı. Hayaller içindeyken, minibüs aniden sağa yanaşınca sanki şoför, "İn aşağı terbiyesiz herif!" diyecekmiş gibi bir hisse kapıldı. Şoför, kafasını içeri uzatan adama, "İstersen bagajda yer var, ya da istersen bu abinin yanına ilişiver," diyerek eliyle sandığı gösterdi. Adam, Allah'tan bagajı tercih etti de, "Burada yer mi var abii!" diye patlamaya hazırlanan Fırat biraz sakinleşti. Yarım saat içinde bagajdaki yolcu sayısının artacağını ve en sonunda oturduğu sandığa bir kişinin daha ortak olacağını henüz bilmiyordu.

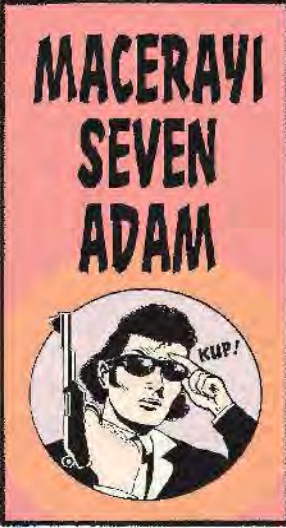
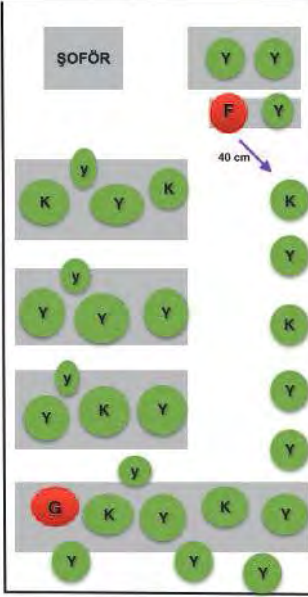
Fırat, yolculuğun ikinci saatinden itibaren, artık alıştığı için sırt ağrısına ve en ufak ayrıntılarına kadar inceleyerek tükettiğinden minibüsteki insanlara karşı ilgisini yitirmiş, yanında oturan sandık arkadaşının ayakbakişlarına boş boş bakıyordu. Fakat düz yolları geride bırakıp keskin virajlarla dolu dağ yollarına geldiklerinde işler değişti. Minibüs, merkezkaçtan kurtulmak ister gibi virajları test etmeye başlamıştı. Fırat için durum hiç hoş değildi. Altmışlı yaşlarda, karışık şehir yaşamından kaçıp köye dönerek huzur ve tavuklar içinde ölmek münasip olabilir, ama daha kırklı yaşlarda, üstelik köyden şehre dönerken ölmek pek hoş değildi. Savrulmaların ardı arkası kesilmeyince, hayalinde manşet görmeye başladı Fırat: "Yedisi kasketli 25 Akçaylı, yüzünün üst yarısı güzel bir kadın ve huzursuz bir şehirli olmak üzere toplam 27 kişiyi Antalya'ya taşıyan minibüs uçuruma yuvarlandı. Huzursuz şehirlinin elinde sıkı sıkı tuttuğu bir kasket vardı." Virajların emriyle toplu halde bir sağa bir sola yatan köylülere baktı Fırat. Türkülerdeki, "salına salına", "bir o yana

bir bu yana" gibi sözlerin sandığa oturtulmuş acılar içindeki ozanlar tarafından minibüslerde yazıldığını düşünerek sırtı. Sırtıtsı, o ana kadar yaşanan en sert savrulmayla yeniden kaygıya dönüştüğünde, şoförün "Biraz yavaşlar mısınız lütfen!" uyarısını hak ettiğini düşündü.

Ama virajlar karşısında tüm minibüs o kadar sakin davranıyordu ki, kendisine kafa sallayarak da olsa onay verecek birini bulabileceğinden emin değildi. Toplu seyri bırakıp güzel kadına baktı. Onun da bu durumdan rahatsız olduğunu düşünürken aslında bir tür bağ kurmayı umuyordu. Bu tür durumlarda, sosyal algıları birbirine yakın iki insanın birbirini hissetmesi ve gizlice birbirlerini onaylamalarına sık rastlanır. Ama hiç bir zaman bu tür bir yakınlaşmadan aşk çıktığı görülmemiştir. Fakat yine de Fırat'ın hayalleri durdurulamaz. Asosyallığı dillere destan olmasına rağmen, hayalleri tiksinti verecek derecede saldırgan: "Geçmiş olsun hanımefendi... Şoför beyin korkunç sürüşü sizin gibi beni de bir hayli rahatsız etti. İkimizin dışında kimsenin rahatsız olmadığını siz de fark etmişsinizdir. Oysa ikimiz ne kadar telaşlıydık, ne kadar farklıydık diğerlerinden. Hem telaşlandık hem de ara ara sinirlendik. İsterseniz sevgili olup bu ve buna benzer duygudaşlıklarımızı bir ilişkiyle taçlandırabiliriz. İyi anlaşacağız benziyoruz. Öpüşelim mi?" Kadın, sanki bu hayallerin ağırlığı hissetmiş gibi Fırat'a baktı. Fakat ne yazık ki, ilk ve son bakış oldu bu. Çünkü Fırat, gözlüğünün sapıyla kulağını karıştırdıktan sonra sapı koklarken yakalanmıştı.

Minibüsten inerken yol boyunca hiç görmediği 3 tane çocuk yolcu olduğunu ve aslında toplamda 30 kişi olduklarını hayretle fark etti. Aralara bir yerlere sıkıştırılmış bu çocukların yolculuk boyunca hiç sesleri çıkmamıştı. Kasketliler ve diğerleri hızla Antalya'ya dağıldılar. Güzel kadın hayal ettiği kadar güzeldi gerçekten. Havaalanına gitmek için taksiye bindi Fırat. İstanbul'a dönüşü. Ne tesadüftür ki güzel kadınla aynı uçakta uçacak, ama gözlük sapı koklayan bir adam olarak sadece önüne bakacaktı.

Minibüs şemasında kim kimdir: Y:Yolcular (kasketsiz) / y:Aralara sıkıştırılmış çocuk yolcular / K:Kasketliler / F: Fırat / G: Güzel kadın.

Haftaya: M.S.A. Youtube'de.

Uykusuz Dergisi'nde yayınlanan tüm karikatür, yazı, esri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Mizah Dergisi | 30 OCAK 2019 | Sayı: 596

Haftalık Yaygın Süreli Yayıncı
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman Satış Sorumlusu: Selami Yamak
Adres: Asmalimescit Mah. Asmalimescit Sok. No: 29/4. Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 - ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL:0216 585 90 00

Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL Yurtdışı: Avrupa 100 Euro. Uzakdoğu 150 USD.

IBAN Numaralarımız:

(Alic: Murekkep basın) TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ORTAM
En felmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

**YALNIZ
DEĞİLSİNİZ!**

özet:

ELEMANIMIZ GEYSU'NUN GÖZÜNE BATMADAN Bİ GÜNÜ DAHA DEVİRMEK DERDİNDEDİR

GEYSU İŞE GİTTİKTEN SONRA TEKRAR GÖTÜSTÜ YATMIŞ BÜNYE ANCA AYAKLANABİLMİŞTİR. GEYSU'DAN FIRÇA YEMEMEK İÇİN, HEBA ETTİĞİ GÜNÜ TELAŞLA İZALE ETMEK İSTER

EHVENİYETLE BULAŞIKLARA DALMALIDIR. MAMAFİH KBKLEMİŞ BULAŞIK MAKİNESİ KOKUSUNA ALLERJİSİ VARDIR GEYSU'NUN

SON BARDAĞI DA TIKIŞTIRAYIM DERKEN İYİ Kİ KIRILMADI YA LA

ANANİSKİİ! SON PİÇAĞI DA AKARLI BULAŞIĞA İLİŞMEDEN, DOKANMADAN AÇIKTAN ATAYIM DERKENE MAKİNESİN DİBİNE DÜŞTÜ İYİ Mİ?

AHA ŞU SAPLI TAVAYI FİSKİYEE DENK GETİRMEMEK İÇİN AZ MI UĞRAŞTI

ÇUKUR KAP, TENCERE YERLEŞTİRMENİN, KISACA ŞU MAKİNESİNİN ERGONOMİK SİRRİNE O DA VAKİF OLANAMAMIŞ DAYII!

TAHTA KAŞIĞI KOMAYAYDIN İYİDİ

HIÇ O TABLETİN KOYULACAĞI YER EDASİ YOK BUNDA, KUSURA BAKMAYIN

BA DENYO ÇATALI PİÇAĞI DIK KOMUŞ Kİ ELLER DELİNSİN

ŞU ALETE TUZ KOMA MEVZUU TAM Bİ MUAMMA BİZ FANİLERE

LA ÇİZİLMASIN TEFLON?

E ŞİMDİ NAAPICEN, BİÇAĞI ALMAK İÇİN ALTTAKİ SEPETİ ÇEKERKEN TEKERLEKLER YERİNDEN ÇIKACAK SEN O ZAMAN SEYREYLE YAĞI PİSİ NASI ÜZERİNE SAÇILIYO

Tespitler Twitter'dan alındı, bi daha o twitlere ulaşamadığımdan tırıklarından özür. Ancak saplı fava tespiti şahane insan Barbaros Şansal'dan, onu hatırlıyorum

SIKINTILIDIR YOLLUK SUPURMEK ULTRA SUPURGEYLE

BİÇİMİNİ SKİTİM HER YERE TAKILIYO

HÜPPPPPP

EN ZEVKLİSİ ÇEKTİĞİ TOZUN YEKÜNÜ HAZNEDE GÖRMEK

TOZ HAZNESİNİ NASI ÇIKARACAN LEN? KİMBİLİR NEREYE SAKLAMISILARDIR KILIDI

TEK HAMLEDE TAKILMADAN ŞU KAPLOYU İÇİNE ÇEKMEŞİ YOK MU SİHİR GİBİ

BULAŞIK BİTER BİTMEZ MAKİNEDE ÇIKARILIP ANINDA YERLERİNE KONULMALIDIR MAMAFİH GEYSU MAKİNEDE BEKLEMİŞ YIKANMIŞ BULAŞIK KOKUSUNDAN DA TİSKİNİR

AHH BU TENCERELER, KAPAKLARI, BİÇEMSİZ KAPLAR NASIL YERLEŞTİREM BEN SİZİ?

AHH GEYSU AHH! NE BİÇİM DÜZENİN VAR BÖYLE GEYSU?

AZCIK PUZZLE LEGO YAPAYDIN ÇOCUKLUĞUNDA

AHA BU OCAĞIN DEMİR APARATLARIYLA MÜCADELE NEREYE KADAR?

BOHEM HESAA Bİ MAKİNEYE ÖYLE SUDAN GEÇİRMEDEN ATTIKLARI İÇİN KALINTILAR KALMIŞ. SKTİREET KO GİTSİN

AZ DELİKANLI OLI POŞETTEN SIZANLARI GÖZARDI ETME, HEMEN YENİ POŞET GEÇİRİP ÜZERİNİ ÖRTME! GİT Bİ GÜZEL ÇALKALA ÇAMAŞIR SUYUYLA

DELİK MARKET POŞEDİNE TAMAH EDERSEN

EYVAH! KULPU TAKILMIŞ KOVA DA GELİİ

LANETLİ TUVALET POŞEDİ

GEÇ ÇIKARMIŞ YİNE MAKİNEDE. BEKLEMİŞ ÇAMAŞIR KOKUSU, MİDESİNİ BULANDIRIR GEYSU'NUN.

ÖYLE HESAPSIZCA DOLDURMUŞ Kİ TELLERİ. GEÇMİŞTE AZCIK GEOMETRİYE İLGİSİ OLSAYDI BELKİ ÇİFT KAT DEV NEVRESİMİ NEREYE ASACAĞINI ÇÖZEBİLİRDİ

DEVİRİLMESİ DE AYRI BELADIR BUNUN HA

KASTIRIP DİĞERLERİNİN ÜSTÜNE SERSEN BİR NEM ÇADIRI MI KURMUŞ OLURSUN?

GÖMLEKLER ÖYLESİNE ÖZENSİZ ASILMIŞ Kİ ADETA FİLİSTİN ASKISINDA CAN ÇEKİŞİYOR EDASINDALAR

VE SON ÖPÜCÜKLERİ ULTRA MODEL VİLEDAYLA KONDURUR

TAM GEYSU GELMEYE YAKIN BAHAİR TEMİZİ KOKUSUNU SALIYO ORTALIĞA İBİNE

ŞÖÖYLE GTÜ YAYIP BELGESEL İZLEMENE HAK KAZANDIM ARTIK DİYO

DAHA ELİNİ SÜRMEDİ SENARYOYA. HATIRLATIR DİYE FİLM, DİZİ FİLAN İZLEYEMİYO. DAHA NE KADAR KAÇACAN BAKALIM

YAPMIŞKEN ŞÖÖLE TOZLARI DA ALSAYDIN KEŞKE, BİLİYOSUN TOZA ALLERJİM VAR

YAVRUM AMA BOHEM EVİ AZ TOZ TUTAR, NE ÖYLE AVCILAR EVİ GİBİ

ÇAMLARI NEDEN SİLMİYON Kİ

O KADAR DA DEĞİLİ HA SENEDE BİR SİLİRSİZ O AYRI

NEYE YOK Kİ ALLERJİSİ?

KOKOŞ-LUKTAN BIKMIŞ EDA

ÇOK FENA BAŞIM AĞRIYOR

GEYSU'NUN BU HAMİYYETSİZLİĞİ ORTAM'A BAYAĞI KOMUŞTUR

GÜZEL AMA ÇITKI-RİLDİM SİSTEM

GEYSU'NUN GÖZÜNÜ BOYAMAK İÇİN KAÇ KAPAK BOCALAMIŞ BAHAİR KOKUSUNDAN

ÇÖP POŞEDİNDEN SIZAN DAMLALAR